

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 4. An licet aliquando falsam Religionem simulare verbis, aut factis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

Dicendo se non esse Papistam, vel se esse Calvinistam, Lutheranum, &c. Quia hoc ipso negaret se esse Catholicum, quod est veram Christi fidem negare. At Sacerdos, vel Religiosus, rogatus num sit Sacerdos, vel Religiosus, peccaret quidem negando se esse, quia mentiretur; non tamen negaret fidem, quia non negaret se esse Catholicum, cum multi Laici Sæculares sint Catholici.

Q. 4. *An licet aliquando falsam Religionem simulare verbis, aut factis?*

Resp. Nunquam licet; nec proinde exercere actiones, quæ ex se, vel ex lege, vel ex communi usu sunt professio exterior falsæ Religionis: ut genuflexio, vel thurificatio coram Idolo, oratio ad Mahometem, &c. Quamvis fiant simulatè, & ad vitandam di-
ram mortem. Prob. 1. ex perpetuo sensu, & usu Ecclesiæ, quæ semper abhorruit à ritibus externis infidelium, & quæ tam graviter punivit eos, qui simulatè solum Idola adorabant; vel libellum à Magistratu infideli accipiebant, quo significaretur quamvis falsò, ipsos satisfecisse edicto sacrificandi Idolis. 2. Quia sicut eodem præcepto affirmativo Fide præcipitur veræ Fidei internus assensus, & externa Confessio: sic eodem præcepto negativo prohibetur falsæ Fidei internus assensus, & externa

terna

terna professio, quæ intrinsecè mala est, utpote mendacium facti perniciosum in re maximi momenti. 3. Qui simulatè exercet actionem, quæ est professio falsæ Religionis, hanc exterius facto profitetur, & facto ostendit se esse falsæ Religionis Sectatorem, v. g. Idololatram, Mahometanum, Judæum, vel Hæreticum: ac proinde facto, & opere externo negat, sese esse Christianum, vel Catholicum, quod semper est intrinsecè malum.

Cæterùm neque Jehu lib. 4. Regum. cap. 10. laudatur, quòd simulaverit, se velle sacrificare Baal, sed solùm quòd domum Achab delevisset, & cultum Baal destruxisset. Neque Elisæus permisit, Naaman adorare Idolum per simulationem, sed solùm incurvare se, ut rex illi inniteretur, dum coram Idolo genuflecteret: quia Naaman hoc obsequium civile tenebatur præstare Regi, qui solebat sive in foro, sive in templo inniti humero alterius, & quem de more sustinere non poterat Naaman, si Rege genuflectente ipse rectus staret, ideoque debebat se inclinare, ut Regem sustineret: quod erat obsequium merè civile erga Regem; & aliis adstantibus satis notum erat, Naaman genuflectere obsequii civilis causâ.

Hinc nunquam licet 1. Cœnam Hæreticam sumere, aut cum Hæreticis in propriis ipsorum cæremoniis, vel precibus
com-

communicare, v. g. simul cum iis Psalmos canere, &c. Quia id faciens censeretur cum illis communicare in falsa Religione, & illam facto profiteri: & sic veram fidem virtualiter exterius negaret.

2. Interesse Concionibus, vel Conven-
tibus Hæreticorum, non solùm cum adest
periculum subversionis, vel scandali, sed
etiam quoties id censetur à vera fide de-
fectio, aut simulatio defectiois. Item
nec licet obedire Principis edicto, quo
præciperet subditis suis adire Conciones
Hæreticorum, etiamsi verbis protestaretur
se nolle cogere quemquam ad Religionem
mutandam: quia talis edicti observatio
per se apta est ad Catholicos paulatim per-
vertendos, & ad Conciliandam auctorida-
tem Hæresi, ac vilipensionem Fidei Catho-
licæ: imò est honoratio exterior falsæ
Doctrinæ, quæ sic magno concursu audi-
tur. Ideò Paulus V. Anglis bis rescripsit,
hoc non licere. Non peccat tamen, qui
extra has circumstantias, & scandali, ac per-
versionis periculum ob aliquam causam ju-
stam Tempora Hæreticorum ingreditur, ibi-
que eorum Conciones audit, non ut cum
illis communicet, sed ut observet, quid ibi
agatur, vel prædicetur. Sed, ut notat San-
chez, mera curiositas non sufficit, ut licitè
quis ejusmodi Conciones audiat, sed re-
quiritur aliqua causa gravis.

3. Serio uti vestibus, vel aliis signis, quæ

folùm adhibentur ad professionem, vel exercitium falsæ Religionis: nam qui uteretur, falsam Religionem hoc ipso profiteretur, & ita facto veram fidem negaret. Secus de vestibus, & signis, quæ distinguunt nationem ab alia.

De signis autem, & vestibus, quæ distinguunt infideles à fidelibus, qualis est Tobacchia propria Turcarum, vel Romæ Pileus Flavus Judæorum, controvertitur. Toletus, & alii multi negant unquam licere iis uti, quia illorum gestatio est professio externa infidelitatis. Certè nemo negare potest, iis vestibus uti non licere, si nulla adest causa fidem occultandi; nam tunc meritò censeris negasse fidem, aut velle illius desertorem videri, quod est intrinsecè malum: tunc enim censeris eâ uti ad te distinguendum à fidelibus.

Q. 5. An licet aliquando fidem veram occultare?

Resp. I. Non licet, quoties præceptum confitendi exteriùs fidem obligat, & urget: patet; nam violaretur.

Resp. II. Si quis à potestate publica puta à Principe, Judice, vel Tyranno interrogetur etiam privatim, tenetur clarè, & apertè confiteri fidem etiam cum certo vitæ periculo. Prob. 1. ex cap. *nolite* & cap. *Quisquis*. 11. q. 3. 2. Quia Innoc. XI. dam-